

**ΣΗΜΕΙΑ ΟΜΙΛΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
κ. ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ
ΣΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒ**

Σας ευχαριστώ για την πρόσκληση να είμαι σήμερα μαζί σας και τη δυνατότητα που μου δίνετε να αναπτύξω βασικές σκέψεις μου για την οικονομική κατάσταση στον τόπο μας, τις προοπτικές που διαγράφονται, τους βασικούς άξονες της οικονομικής πολιτικής, που είμαστε έτοιμοι να εφαρμόσουμε.

Θέλω, πρωτ' απ' όλα, να υπογραμμίσω την εκτίμησή μου ότι οι Έλληνες, ενώ αισθάνονται σήμερα ανασφάλεια και αβεβαιότητα, πιστεύουν, εντούτοις - και ως σύνολο και ο καθένας χωριστά - ότι δικαιούμαστε ένα καλύτερο αύριο. Η πίστη αυτή είναι ένα πολύ θετικό στοιχείο για την πορεία μας στο μέλλον. Παρά τα προβλήματα, οι Έλληνες αισιοδοξούμε. Γιατί έχουμε ικανότητες, έχουμε δυνατότητες, έχουμε ευκαιρίες. Εκείνο που χρειάζεται τώρα η χώρα είναι ένα νέο όραμα, πρόγραμμα και σχέδιο για την πραγμάτωσή του.

Για να γίνει, όμως, αυτό απαιτούνται:

Πρώτον, εντοπισμός των αδυναμιών του παρελθόντος.

Δεύτερον, πλήρης γνώση της οικονομικής πραγματικότητας.

Τρίτον, εκτίμηση του περιβάλλοντος, που διαμορφώνεται στη νέα εποχή. Και

Τέταρτον, υψηλή στόχευση και αποτελεσματική μεθόδευση.

Ποια είναι, λοιπόν, σήμερα η πραγματικότητα; Ποιο είναι το κλίμα που επικρατεί; Πού βρίσκονται οι βασικοί οικονομικοί δείκτες;

- Αν περιοριστεί κανείς στο δείκτη του ΑΕΠ, θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι η Ελλάδα σημειώνει έναν αξιόλογο ρυθμό ανάπτυξης. Και αυτό είναι, πράγματι, αλήθεια.

Εξίσου αληθές, όμως, είναι ότι με τους σημερινούς ρυθμούς, σύγκλιση δεν επιτυγχάνεται ούτε σε μισό αιώνα! Όπως, επίσης, γεγονός είναι ότι η αύξηση του ΑΕΠ, σ' ένα μεγάλο ποσοστό, οφείλεται στην εισροή κοινοτικών πόρων, αλλά και σε περιστασιακούς παράγοντες, (όπως - για παράδειγμα - τα ολυμπιακά έργα). Αφενός, δηλαδή, στηρίζεται σε παράγοντες που είναι προσωρινοί και δεν εγγυώνται τη συνέχισή της και, αφετέρου, είναι στρεβλή, αφού δεν διαχέεται, ούτε στο σύνολο της οικονομίας, ούτε βέβαια στο σύνολο της κοινωνίας.

Υπενθυμίζω ότι - σε αντίθεση με τη χώρα μας - η Ιρλανδία και η Πορτογαλία, που είχαν το θάρρος να προχωρήσουν σε μεγάλες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, έχουν ήδη επιτύχει εντυπωσιακά αποτελέσματα. Η Πορτογαλία, για παράδειγμα, κατάφερε στη δεκαετία του '90 να αυξήσει το κατά κεφαλήν εισόδημά της από το 58,5% στο 72,5% του μέσου κοινοτικού όρου, ενώ η Ιρλανδία από το 71% (το 1990) έφτασε το 115% (το 2000). Εμείς, δηλαδή, ανεβήκαμε 9 ποσοστιαίες μονάδες και η Ιρλανδία 44. Το αποτέλεσμα είναι να έχουμε το χαμηλότερο κατά κεφαλήν εισόδημα στην Ε.Ε., κοντά στο 67% του μέσου όρου των "15".

- Σε ό,τι αφορά το δημόσιο χρέος, αποδείχθηκε ήδη πόσο δίκιο είχε η Νέα Δημοκρατία, όταν επεσήμαινε την εικονική πραγματικότητα, που κατασκεύαζε η Κυβέρνηση.

Ελεγαν ότι το δημόσιο χρέος ήταν στο 99,6% του ΑΕΠ. Αναγκάστηκαν, πέρσι, να παραδεχθούν ότι είναι στο 105%, περίπου 7 ποσοστιαίες μονάδες πιο ψηλά απ' ό,τι ισχυρίζονταν. Φαίνεται, όμως, πως ούτε κι αυτό είναι ακριβές. Διότι εξακολουθούν να παραμένουν τεράστια κρυφά χρέη, που φτάνουν έως και τις επτά ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ. Το χειρότερο είναι ότι εξακολουθούν, ακόμη, να επιστρατεύουν τη δημιουργική λογιστική, να μεταθέτουν βάρη του παρόντος σε επόμενους προϋπολογισμούς και να καταναλώνουν έσοδα του μέλλοντος. Ο δανεισμός των ΔΕΚΟ, για μια ακόμη φορά, σημειώνει σημαντική αύξηση και επιβαρύνει απευθείας το δημόσιο χρέος, με τις συνεχιζόμενες καταπτώσεις των εγγυήσεων, που τους παρέχει το Δημόσιο. Ο στόχος που έταξαν για το 2003 - να μειώσουν, δηλαδή, το χρέος στο 100,2% - ουσιαστικά έχει εγκαταλειφθεί. Υπάρχει, μάλιστα, ο κίνδυνος να αυξηθεί ακόμη περισσότερο το

δημόσιο χρέος, εξαιτίας των πιλοποιήσεων μελλοντικών εσόδων, των νέων ανοιγμάτων της Ολυμπιακής και του ΟΤΕ, των χρεών των νοσοκομείων προς τους προμηθευτές τους.

- Σοβαρό ζήτημα αποτελεί και η συνεχιζόμενη υπερφόρτωση του Δημοσίου με υπεράριθμο προσωπικό, για κομματικές σκοπιμότητες.

Ενώ η Κυβέρνηση διακηρύσσει ότι πάγια αρχή της είναι η μείωση του αριθμού τους, στην πραγματικότητα, τι γίνεται;

- Οι μόνιμοι υπάλληλοι από 383 χιλιάδες τον Ιούνιο του 2000 ξεπέρασαν τις 395 χιλιάδες τον Ιούνιο του 2002.

- Οι έκτακτοι από 30.800 έφτασαν 39.500.

- Οι υπερωρίες από 65 εκατ. ευρώ ξεπέρασαν τα 85 εκατ.

- Τελικά, οι αμοιβές των υπαλλήλων απορροφούν το 70% των καθαρών φορολογικών εσόδων. Και όμως! Ούτε η Κεντρική Διοίκηση, ούτε η Αυτοδιοίκηση, έχουν σήμερα το εξειδικευμένο επιστημονικό δυναμικό που χρειάζονται.

- Την ίδια στιγμή το ποσοστό της ανεργίας βρίσκεται (τυπικά) στο 10% και είναι το δεύτερο υψηλότερο ανάμεσα στους "15".

Ταυτόχρονα, είμαστε πρώτοι στην ανεργία των γυναικών και των νέων. Το σοβαρότερο όμως είναι ότι, πίσω από τους επίσημους αριθμούς, κρύβεται μια απροσδιόριστη έκτασης κρυφή ανεργία. Ενώ η Κυβέρνηση κομπάζει ότι υπήρξε μείωση της ανεργίας, η ΕΣΥΕ αποκαλύπτει ότι κατά το 2002 η συνολική απασχόληση μειώθηκε κατά 13 χιλιάδες θέσεις. Τι σημαίνει αυτό; Ότι έχουμε μείωση του εργατικού δυναμικού. Ότι έχουμε λιγότερους και όχι περισσότερους εργαζομένους. Και αυτό είναι το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα. Ορισμένα από τα αίτια του ήρθαν στην επιφάνεια με τις πρόσφατες εξελίξεις στην Palco. Τις αρνητικές προοπτικές που διαγράφονται, αμέσως μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, ανέδειξαν οι πρόσφατες δηλώσεις του Προέδρου του ΣΕΒ. Απάντηση στο πρόβλημα δεν μπορεί να δοθεί παρά μόνο στο τετράπτυχο "εκπαίδευση – ανταγωνιστικότητα – ανάπτυξη – απασχόληση".

- Ένα ακόμη γεγονός, που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητεί, είναι ότι η χώρα μας παρουσιάζει τις μεγαλύτερες περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες.

Τρεις περιφέρειες της χώρας μας συμπεριλαμβάνονται στις επτά φτωχότερες της ευρωζώνης. Το 21% των νοικοκυριών ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, έναντι 15% του κοινοτικού μέσου όρου. Και το χειρότερο; Στην Ελλάδα, οι κοινωνικές παροχές βοηθούν μόνο το 1% των νοικοκυριών να ξεφύγει από τη φτώχεια, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό στην Ιρλανδία - το παράδειγμα της οποίας δεν αρέσει στην Κυβέρνηση - φτάνει το 16%. Φαίνεται μάλιστα ότι τα βασικά προβλήματα του κοινωνικού κράτους στη χώρα μας δεν βρίσκονται μόνο στο χαμηλό ύψος των δημοσίων δαπανών σε κίριους τομείς, (όπως η Υγεία και η Παιδεία), αλλά και στη διάρθρωση των κοινωνικών παροχών, που χάνονται στα γρανάζια του κατεστημένου και δεν φθάνουν σε αυτούς που πράγματι έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.

- Σε ό,τι αφορά τους κοινοτικούς πόρους οι εξελίξεις είναι τραγικές – και το τονίζω. Το Γ' ΚΠΣ βρίσκεται στον 3^ο χρόνο της εφαρμογής του, αλλά ουσιαστικά είναι ακόμα στην αρχή.

Οι μεγάλες καθυστερήσεις που σημειώνονται δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα αναπληρωθούν στο επόμενο διάστημα. Σε μια συγκυρία, που η αγορά έχει ανάγκη να τονωθεί, το ποσοστό απορρόφησης των κοινοτικών κονδυλίων βρίσκεται κοντά στο 16%, ενώ στην Πορτογαλία ξεπερνά το 27% και στην Ιρλανδία φτάνει το 30%. Σύμφωνα με τα στοιχεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού, στο πρώτο τρίμηνο του 2003 δεν έχει εισρεύσει ούτε ένα ευρώ από το Β' και το Γ' ΚΠΣ.

Το σοβαρότερο; Χάνονται οριστικά 468 εκ. ευρώ (160 δισ. δρχ.) και κινδυνεύουν να χαθούν ακόμη περισσότερα από το Β' ΚΠΣ. Είχαμε προειδοποιήσει έγκαιρα την Κυβέρνηση. Επανέλαβα την προειδοποίησή μου στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή - στις 4 του περασμένου Φεβρουαρίου - και είχα ρωτήσει ευθέως τον Πρωθυπουργό εάν ισχύουν οι διαβεβαιώσεις του ότι «δεν πρόκειται να χαθεί ούτε ένα ευρώ». Αντί απάντησης υπήρξε σιωπή επί της ουσίας και συκοφαντική επίθεση εναντίον μας. Χτες, ο αρμόδιος κοινοτικός επίτροπος Michel Barnier έδωσε την απάντηση, που απέκρυπταν από τους Έλληνες, η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός.

Συγκεκριμένα:

- Από τα 1.527 εκ. ευρώ (520 δισ. δρχ.) που θα έπρεπε να καταβληθούν στην Ελλάδα για να αποπληρωθεί το Β' ΚΠΣ, η Κυβέρνηση ζήτησε (έως τις 31 Μαρτίου, που έληγε η προθεσμία) μόνο τα 1.058,2 εκ. ευρώ (360 δισ. δρχ.).

- Έτσι (επειδή δηλαδή δεν τα ζήτησε η Κυβέρνηση) χάνονται οριστικά και αμετάκλητα («αποδεδειμούνται», κατά την ορολογία του Κοινοτικού Επιτρόπου) τα 468,2 εκ. ευρώ (160 δισ. δρχ.).

Ειδικότερα:

- Χάνονται οριστικά 363 εκατ. ευρώ από το ΕΤΠΑ (Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης).
- Χάνονται 50 εκ. ευρώ από ΕΚΤ (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο)
- Χάνονται 45 εκ. ευρώ από το ΕΓΤΠ (Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού)
- Χάνονται 10,9 εκ. ευρώ από το ΧΜΠΑ (Χρηματοδοτικό Μέσο Προσανατολισμού Αλιείας)
- Πέρα απ' αυτά, ο Κοινοτικός Επίτροπος διευκρινίζει ότι από τα 1.527 εκ. ευρώ της τελευταίας δόσης του Β' ΚΠΣ έχουν καταβληθεί έως τώρα μόνο τα 192,7 εκατ. ευρώ και ότι η Επιτροπή έχει ζητήσει συμπληρωματικά στοιχεία που αφορούν τρία προγράμματα:
  - «Προσβάσεις και οδικοί άξονες»
  - «Αστική Ανάπτυξη: Μετρό Αθηνών». Και
  - «Ταχυδρομεία»
- Όλες οι άλλες αιτήσεις - διευκρινίζει ο Επίτροπος - εξετάζονται από τις υπηρεσίες της Επιτροπής.
- Επισημαίνω ότι σ' αυτά που εξετάζονται ακόμη, υπάρχει και το πρόβλημα των σιδηροδρόμων, για το οποίο η Επιτροπή έχει ήδη δημοσιοποιήσει τις έντονες ενστάσεις της.
- Συμπερασματικά: Πέρα από τα 20 δισ. δρχ. του Κτηματολογίου, χάνονται οριστικά άλλα 160 δισ. δρχ., ενώ οι αιτήσεις για τα υπόλοιπα 295 δισ. δρχ. εξετάζονται, με σοβαρό κίνδυνο να χαθούν και από εκεί πολλά δισ. εκατ. δρχ.
- Πρόκειται για τεράστια ποσά, με τα οποία θα μπορούσε να χρηματοδοτηθεί η κατασκευή περισσότερων από 120 χιλιόμετρα αυτοκινητόδρομου ή 10 χιλιόμετρα νέων γραμμών του μετρό ή χιλιάδων νέων σχολικών αιθουσών πλήρως εξοπλισμένων ή να γίνουν 6 νέα Πανεπιστημιακά Νοσοκομεία ή δυο ακόμα γραμμές Τραμ.
- Είναι κραυγαλέα και επώδυνη (για την οικονομία και τους Έλληνες πολίτες) διάψευση του Πρωθυπουργού, ο οποίος βεβαίωσε ότι «δεν πρόκειται να χαθεί ούτε ένα ευρώ».
- Εγείρεται πελώριο πολιτικό ζήτημα, που αφορά άμεσα τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, τους νυν και πρώην συναρμόδιους Υπουργούς, αλλά και ολόκληρη την Κυβέρνηση. Αμέτοχος ευθυνών δεν είναι κανένας. Ο Πρωθυπουργός υποχρεούται, σήμερα κιόλας, να αναλάβει τις ευθύνες του και τις ευθύνες της Κυβέρνησής του.
- Είναι ποσά που χάθηκαν εξαιτίας της ανεπάρκειας και της ανικανότητας της Κυβέρνησης, του συστήματος εξουσίας, του νοσηρού κατεστημένου της 20ετίας. Είναι ποσά που χάνονται την ώρα που ο προϋπολογισμός επιβαρύνεται υπέρμετρα και η εκτέλεσή του καθίσταται αδύνατη. Είναι ποσά που χάνονται από τον επιχειρηματικό κόσμο και τους φορολογούμενους πολίτες, οι οποίοι είναι αυτοί που θα κληθούν τελικά να τα καλύψουν.
- Μείζονος σημασίας στοιχείο της οικονομίας είναι η χαμηλή ανταγωνιστικότητα. Σε μια εποχή που το κρίσιμο στοιχείο κάθε οικονομίας βρίσκεται στην έννοια ανταγωνιστικότητα, εμείς είμαστε ουραγοί των εταίρων μας. Σύμφωνα με στοιχεία της Ετήσιας Παγκόσμιας Έκθεσης Ανταγωνιστικότητας του Intercontinental Development, που δόθηκαν χτες στη δημοσιότητα, η χώρα μας μεταξύ 29 χωρών του δείγματος βρίσκεται στην 26^η θέση. Διορίσθησε από την 21^η θέση στην οποία βρισκόταν το 2002, στην 26^η, πέντε σκαλιά πιο κάτω. Σε ό,τι αφορά μάλιστα την αξιολόγηση της κυβερνητικής ικανότητας κατακύλησε από την 22^η θέση στην 28^η, την προτελευταία, δηλαδή.
- Τα ξένα κεφάλαια, που κατευθύνονται σε άμεσες επενδύσεις δεν ξέρουν καν που βρίσκεται η χώρα μας.

Ξένες παραγωγικές επενδύσεις δεν γίνονται και όταν επιχειρούνται "σκοντάφτουν" στη γραφειοκρατία, το χαμηλό επίπεδο υποδομών, την υψηλή φορολογία, τον κρατικό παρεμβατισμό. Και όχι μόνο αυτό. Υπάρχει τάση φυγής. Και η τάση αυτή μπορεί να επιταχυνθεί ακόμη περισσότερο μετά τη διεύρυνση της Ε.Ε., αν δεν ληφθούν αποτελεσματικά μέτρα. Το πρόβλημα ετέθη ευθέως πριν από δύο χρόνια από τον

τότε πρόεδρο του ΕΛΚΕ, αλλά η Κυβέρνηση, αντί να σημάνει συναγερμό, εσήμανε την απόλυσή του. Σήμερα, ένα είναι περισσότερο από βέβαιο: Ότι κανένας επενδυτής, (Έλληνας, ή ξένος) δεν θέλει να είναι όμηρος της διαφθοράς.

- Η χαμηλή ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας απεικονίζεται παραστατικά στο έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών (που αυξήθηκε κατά 67,7% από το 1998 ως το 2002) και στο έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου (που αυξήθηκε κατά 53%). Οι εισαγωγές αυξάνονται και οι εξαγωγές μειώνονται.
- Το περασμένο Μάρτιο κατεγράφη υποχώρηση της βιομηχανικής παραγωγής, κατά 2,3%.
- Την ίδια στιγμή, ο πληθωρισμός πλησιάζει στο διπλάσιο του κοινοτικού μέσου όρου, διαψεύδοντας όλες τις κυβερνητικές εκτιμήσεις.
- Ο προϋπολογισμός βρίσκεται σε πορεία εκτροπής.
  - Τα έσοδα κατά το α' τρίμηνο του 2003 υπολείπονται των προβλέψεων, σχεδόν κατά τα 2/3, ενώ οι δαπάνες είναι τετραπλάσιες των προβλεπόμενων.
  - Η κάλυψη των τρεχουσών αναγκών γίνεται με δάνεια. Στο πρώτο τρίμηνο οι δανειακές ανάγκες του προϋπολογισμού αυξάνονταν με ρυθμό 70%, ενώ το καθαρό έλλειμμα κάλυψε το 81% του προβλεπόμενου ετήσιου στόχου.
- Η κατάσταση στο Χρηματιστήριο είναι εξαιρετικά αποκαλυπτική, τόσο για την οικονομία, όσο και για τις πρακτικές της Κυβέρνησης.

Προεκλογικά διαβεβαίωναν ότι οι τιμές των μετοχών θα ανέβαιναν την επόμενη των εκλογών και μετεκλογικά υποστηρίζουν πως φταίνε οι επενδυτές που δεν πρόσεχαν. Προεκλογικά επέμεναν ότι το Χρηματιστήριο απεικονίζει την καλή πορεία της οικονομίας και μετεκλογικά προσποιούνται ότι αγνοούν την ύπαρξή του. Αποδεικνύεται, ήδη, ότι ασκούνταν παράνομες καθεστωτικές παρεμβάσεις από το ευρύτερο σύστημα εξουσίας με κυβερνητικές εντολές. Φαίνεται ξεκάθαρα ότι οι ελεγκτικοί μηχανισμοί, αντί να αποκαλύπτουν τις φούσκες, συγκάλυπταν την απάτη. Φαίνεται ότι κυβερνητικές και παρακυβερνητικές παρέες έπαιζαν με σημαδεμένα χαρτιά, σε βάρος της οικονομίας, των επιχειρήσεων, των επενδυτών. Αποκαλύπτεται ότι στη Σοφοκλέους διαδραματίστηκε η μεγαλύτερη απάτη σε βάρος της κοινωνίας, της οικονομίας και της ίδιας της Δημοκρατίας.

- Την ίδια στιγμή, οι επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά αντιμετωπίζουν εντονότατα προβλήματα που προβάλλουν ευδιάκριτα μέσα από:
  - Τους ισολογισμούς του 2002, που δείχνουν μείωση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων.
  - Την αδυναμία πολλών νοικοκυριών και επιχειρήσεων να εξυπηρετήσουν τα δάνειά τους, που εξαπλασιάστηκαν σε έξι χρόνια.
  - Την αδυναμία πολλών μικρομεσαίων επιχειρήσεων να καλύψουν τις φορολογικές επιβαρύνσεις, που συνεπάγονται οι ρυθμίσεις για το κλείσιμο των παλαιών φορολογικών υποθέσεων.
- Στο μεταξύ (από το 1995 έως σήμερα) η ιδιωτική αποταμίευση περιορίστηκε ως ποσοστό του καθαρού διαθέσιμου εισοδήματος, από το 11,3%, στο 4,4%. Αυτός ακριβώς ο συνδυασμός (της υπερχρέωσης των νοικοκυριών και της μείωσης της αποταμίευσης) αποτελεί, μεσοπρόθεσμα, ωρολογιακή βόμβα για την οικονομία και την κοινωνία.
- Ιδιαίτερα αρνητικό είναι το γεγονός ότι, οι διαρθρωτικές αδυναμίες της οικονομίας παραμένουν αναλλοίωτες. Είναι εξαιρετικά αμφίβολο, αν θα γίνουν σ' ένα εξάμηνο οι μετοχοποιήσεις που έχουν εξαγγελθεί.

Και, βέβαια, δεν αρκούν απλές μετοχοποιήσεις για εισπρακτικούς και μόνον λόγους. Χρειάζεται απελευθέρωση των αγορών. Χρειάζεται άρση των κρατικών μονοπωλίων, περιλαμβανομένου και αυτού που σκεπάζει την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Δεν μπορεί να δέχονται τη λειτουργία μη κρατικών σχολείων στην Κατώτερη και Μέση Εκπαίδευση, που είναι υποχρεωτική και να αρνούνται τη δημιουργία μη κρατικών Σχολών Ανώτατης Εκπαίδευσης που είναι προαιρετική. Δεν μπορεί να μας λένε ότι αναγνωρίζουν μη κρατικά πανεπιστήμια, φτάνει να λειτουργούν έξω από τα σύνορά μας. Δεν μπορεί να τροφοδοτούμε με το συνάλλαγμά μας την ανάπτυξη της Παιδείας και της απασχόλησης στο εξωτερικό και να υπονομεύουμε τις δυνατότητες της χώρας μας. Η θέση μας είναι ξεκάθαρη: Εμείς να παράγουμε Παιδεία. Εμείς να παράγουμε Πολιτισμό. Να επενδύσουμε, χωρίς καθυστέρηση, στο ανθρώπινο κεφάλαιο: την εκπαίδευση, τις νέες τεχνολογίες, τη νέα γενιά.

Θεωρούμε ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι το ίδιο το κράτος. Διότι απ' αυτό δημιουργούνται και απ' αυτό αναπαράγονται όλα τ' άλλα. Όχι μόνο δεν ανταποκρίνεται στην αποστολή του, αλλά δημιουργεί και

σοβαρά εμπόδια στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Έγινε συνώνυμο με τον πιο νοσηρό κομματισμό, τον καθεστωτισμό και το συντηρητισμό. Κατάντησε εστία διαφθοράς και υπηρετής μικροσυμφερόντων. Η αδιαφάνεια, η ασυδοσία και οι παρανομίες έχουν προσλάβει ενδημική μορφή και αποπνέουν οσμή σήψης. Η Ελλάδα συντηρεί σήμερα τις πιο χρονοβόρες, τις πιο ακριβές και πιο γραφειοκρατικές διαδικασίες στην ίδρυση νέων εταιρειών. Κατέχει πανευρωπαϊκή πρωτιά στην έκταση της διαφθοράς και υποβαθμίζεται συνεχώς στη διεθνή κατάταξη. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η κατάσταση αυτή:

- Αποβαίνει σε βάρος ολόκληρου του επιχειρηματικού κόσμου.
- Πλήττει τον υγιή ανταγωνισμό, την αναπτυξιακή διαδικασία και την απασχόληση.
- Υπονομεύει την ουσία και την ποιότητα της Δημοκρατίας.

Για όλους αυτούς τους λόγους, καταρτίζουμε ολοκληρωμένο **Σχέδιο Δράσης κατά της Διαφθοράς και της Διαπλοκής**, μέρος του οποίου αποτελεί η Πρόταση Νόμου, που πρόσφατα καταθέσαμε. Θέλουμε να οικοδομήσουμε μία σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ πολίτη και πολιτικής. Αλλά και μία νέα σχέση **Πολιτείας, Πολιτικής και Παραγωγικών Δυνάμεων**, που να βασίζεται στη **συνεργασία και τη σταθερότητα**.

- **Συνεργασία**, ανοικτή, στενή και ειλικρινής.
- **Σταθερότητα** κανόνων, κοινών για όλους, γνωστών εκ των προτέρων.

Πιστεύουμε – και εμείς δεν φοβούμαστε να το πούμε – ότι οι παραγωγικές δυνάμεις είναι αυτές που σέρνουν το τρένο της ανάπτυξης και φέρνουν τις νέες θέσεις εργασίας. Ο ρόλος του επιχειρηματικού κόσμου ήταν πάντοτε καθοριστικής σημασίας στην πορεία της χώρας, αλλά γίνεται ακόμη σημαντικότερος στη νέα εποχή της παγκοσμιοποίησης, της κοινωνίας της πληροφορίας, της Νέας Οικονομίας, της νέας Ευρωπαϊκής Ενωσης των “25”.

Πιστεύω ότι είναι ευθύνη της πολιτικής να μπει φραγμός στο κατρακύλισμα προς τα πίσω. Να μπει τέλος στις πρακτικές και τις μεθοδεύσεις, που μεταθέτουν τα προβλήματα στο επόμενο διάστημα. Να ξεκολλήσει ο τόπος από το τέλμα. Να απελευθερωθούν οι πολλές και μεγάλες δυνάμεις της κοινωνίας και να ενισχυθούν – αντί να επιβαρύνονται – στην προσπάθειά τους να δημιουργήσουν. Να υπάρξει φυγή από τη λογιστική και συντηρητική διαχείριση. Χρειάζεται άμεσα υπεύθυνη αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος και των διαρθρωτικών αδυναμιών της οικονομίας. Χρειάζεται έγκαιρη προετοιμασία για τη βραχυχρόνια αντιμετώπιση των προβλημάτων που θα δημιουργηθούν μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Να προγραμματίσουμε άμεσα νέα γενιά μεγάλων έργων (πολλά από τα οποία μπορεί να γίνουν με συγχρηματοδότηση), ώστε να μη χαθεί χρόνος και να μην υπάρξει ύφεση στην οικονομία.

Πάνω απ’ όλα, όμως, χρειάζονται αλλαγές στο σημερινό αδιέξοδο μείγμα της οικονομικής πολιτικής. Δεν μπορούμε να κερδίσουμε το στοίχημα του μέλλοντος με εισπρακτικές και αναβλητικές λογικές. Ούτε με τη σημερινή κατάσταση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Ούτε με το ισχύον φορολογικό σύστημα. Ούτε σ’ ένα κλίμα διαφθοράς. Είναι υποχρέωση της πολιτικής να δημιουργήσει ένα περιβάλλον που να ευνοεί την ανάπτυξη επενδυτικών και επιχειρηματικών πρωτοβουλιών. Είναι χρέος μας να εξασφαλίσουμε τις συνθήκες που απαιτούνται για την ταχεία και ισόρροπη ανάπτυξη, αλλά και για τη δίκαιη κατανομή των καρπών της. Χρειάζεται, σε τελική ανάλυση, διαφορετική οικονομική πολιτική, που θα δίνει έμφαση στο τρίπτυχο **ανταγωνιστικότητα – ανάπτυξη – κοινωνική συνοχή**. Αυτήν την πολιτική έχουμε επεξεργαστεί. Μια δυναμική επιθετική πολιτική που (πολύ συνοπτικά), θα περιέγραφα γύρω από τρεις κεντρικούς άξονες.

➤ **Άξονας πρώτος:**

Μία μακροοικονομική στρατηγική, ικανή να διασφαλίσει τη σταθερότητα και να επιταχύνει την ανάπτυξη. Η στρατηγική αυτή στηρίζεται σε:

- Διαφανή δημοσιονομική πολιτική, που εγγυάται ουσιαστική βελτίωση των δημόσιων οικονομικών.
- Διαφορετική πολιτική για τις δημόσιες δαπάνες, η οποία θα ανακόψει το ρυθμό της αύξησής τους, ώστε το μερίδιό τους στο ΑΕΠ να μειώνεται περίπου κατά 1% το χρόνο.
- Ριζικά διαφορετικό φορολογικό καθεστώς, το οποίο να χαρακτηρίζεται από απλότητα, συνέπεια, χαμηλότερους συντελεστές για την άμεση φορολογία και διαφορετική φιλοσοφία φορολογικών ελέγχων. Μείωση Φορολογίας Κερδών Επιχειρήσεων. Μείωση της προείσπραξης. Ριζική απλοποίηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.
- Νέο αναπτυξιακό νόμο, που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των καιρών και να υπηρετεί τη στρατηγική επιδίωξη να έχουμε ανάπτυξη παντού, ανάπτυξη για όλους.

➤ **Ο δεύτερος άξονας** της πολιτικής μας, είναι οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στην οικονομία, με στόχο της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας, την επιτάχυνση των ρυθμών ανάπτυξης, τη μείωση των περιφερειακών ανισοτήτων, την τόνωση της απασχόλησης. Προτεραιότητες μας είναι η ενίσχυση του

ρόλου του ιδιωτικού τομέα σε όλες τις αγορές συμπεριλαμβανομένων των αγορών χρήματος και κεφαλαίου. Βασικοί στόχοι μας είναι:

Η διάχυση της ανάπτυξης στην Περιφέρεια. Η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας. Η προώθηση της κοινωνίας και της οικονομίας της πληροφορίας και της γνώσης. Η προστασία και αναβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος. Άμεσες επιδιώξεις μας είναι η βελτίωση της ελληνικής παραγωγής, σε όλους τους τομείς και η αναβάθμιση της εικόνας της Ελλάδας.

➤ **Τρίτος** σημαντικός άξονας είναι η επανίδρυση του κράτους.

Η μετάβαση σ' ένα κράτος αυξημένων δυνατοτήτων και η αναμόρφωση του κοινωνικού κράτους.

➤ **Τέταρτος** (και πολύ βασικός) άξονας, η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Ιδιαίτερη σημασία αποδίδουμε στις πρωτοβουλίες του πρώτου εξαμήνου της Κυβέρνησής μας. Θα ήθελα ενδεικτικά να σας αναφέρω ορισμένες προτεραιότητές μας στη νέα διακυβέρνηση, που εγγυάται η Νέα Δημοκρατία:

1. Φορολογική Μεταρρύθμιση και νέος αναπτυξιακός νόμος.

2. Πλήρης δημοσιονομική απογραφή, για να καταγραφούν όλα τα κρυφά χρέη και θέσπιση δεσμευτικής διαδικασίας ελέγχου των πρωτογενών δημοσίων δαπανών.

3. Αναμόρφωση Θεσμικού Πλαισίου για το Γ' ΚΠΣ και δημιουργία Αναπτυξιακών Οργανισμών Περιφέρειας ως ενδιάμεσων φορέων, σε συνδυασμό με την εφαρμογή Εθνικής Στρατηγικής Περιφερειακής Ανάπτυξης.

4. Νέο θεσμικό πλαίσιο (όπως ήδη έχουμε εξηγήσει) για δημόσια και συγχρηματοδοτούμενα έργα.

5. Μέτρα για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις. Δημιουργία ενδιάμεσου φορέα για τη συμμετοχή τους στο Γ' ΚΠΣ.

6. Ταχεία και πλήρης αποκρατικοποίηση μεγάλων Δημοσίων Επιχειρήσεων, απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και άλλων αγορών, νέα πολιτική επιδοτήσεων στις μεταφορές.

7. Άμεση προώθηση νέων μεγάλων έργων (Νέα Εθνική Οδός Κορίνθου Πάτρας, Ιόνια Οδός).

8. Ενίσχυση του ρόλου της Επιτροπής Ανταγωνισμού, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και των Εθνικών Επιτροπών Τηλεπικοινωνιών και Ενέργειας.

9. Αποτελεσματικά μέτρα προώθησης των εξαγωγών. Τυποποίηση αγροτικών προϊόντων, (όπως το λάδι, τα εσπεριδοειδή, τα κηπευτικά), και δημιουργία δικτύων εμπορικών αντιπροσώπων, για την προώθηση των προϊόντων μας στις μεγάλες αγορές.

10. Μέτρα προσέλκυσης ξένων επενδύσεων. Κωδικοποίηση και απλοποίηση ρυθμίσεων και αδειών. Έμφαση στον Τραπεζικό Τομέα και τις Τηλεπικοινωνίες.

11. Δυναμική στήριξη του αγροτικού τομέα και της τουριστικής βιομηχανίας μας.

12. Ψήφιση νόμου που θα εξασφαλίζει στην Πολιτεία την αναγκαία θεσμική θωράκιση απέναντι στη διαφθορά.

Η πρόκληση της νέας εποχής συμπυκνώνεται στην έννοια "ανάπτυξη". Δυναμική, ταχύρρυθμη, ισόρροπη και αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη. Η χώρα χρειάζεται νέους ρυθμούς. Νέα τόλμη. Νέα δυναμική. Χρειάζεται γόνιμο έδαφος για την τόνωση επενδύσεων, της ανταγωνιστικότητας, της παραγωγής. Η αναποτελεσματικότητα και η ολιγωρία έχουν μεγάλο κόστος για την οικονομία. Ο τόπος δεν αντέχει την παρατεταμένη ακυβερνησία, που έχει ήδη ξεσπάσει. Δεν αντέχει νέους πειραματισμούς και επανάληψη της πάγιας πλέον πρακτικής του "ράβε – ξήλωνε".

Είναι φανερό ότι το σημερινό γραφειοκρατικό και αντιπαραγωγικό μοντέλο οικονομικής πολιτικής (ένα μοντέλο παρωχημένο και ανελεύθερο) φράζει το δρόμο των υγιών παραγωγικών δυνάμεων και υπονομεύει την ανάπτυξη, την πρόοδο και την ευημερία. Πιστεύουμε – και αυτό αποδεικνύεται, απ' όλα, τα επίσημα στοιχεία – ότι η χώρα αντιμετωπίζει μια δεινή οικονομική πραγματικότητα. Πιστεύουμε ότι οι Έλληνες δημιουργοί, οι παραγωγοί, ο επιχειρηματικός κόσμος, μπορούν να είναι πραγματικοί μπροστάρηδες για την κατάκτηση της νέας εποχής. Εμπιστευόμαστε τον επιχειρηματικό κόσμο και θέλουμε πιο ουσιαστική συνεργασία με όλες τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου. Και σήμερα που διαμορφώνουμε τη νέα πρόταση για τη διακυβέρνηση του τόπου και αύριο που θα είμαστε Κυβέρνηση. Πιστεύουμε ότι, με στενή συνεργασία, με συνεννόηση, με σύνθεση απόψεων και συνένωση προσπαθειών, μπορούμε να ακολουθήσουμε μια νέα δυναμική αναπτυξιακή πορεία. Μπορούμε να υλοποιήσουμε **μια πολιτική εμπιστοσύνης και συμμετοχής**. Να πετύχουμε άλμα ποιότητας, δημιουργίας και ανάπτυξης. Να κάνουμε πράξη ένα νέο ελληνικό όραμα στην Ενωμένη Ευρώπη των "25".